

Potwierdzając odbiór powyższej noty, mam zaszczyt zakomunikować Panu, że Rząd Polski przyjmuje porozumienie zaproponowane w tej nocy.

Zechce Pan przyjąć, Panie Ministrze, zapewnienia mego wysokiego poważania.

J. Beck

J. E.

Pan Maxime de Stoutz
Poseł Nadzwyczajny i Minister
Pełnomocny Szwajcarii
w Warszawie.

En Vous accusant réception de la note précitée, j'ai l'honneur de Vous informer que le Gouvernement Polonais accepte l'Arrangement proposé dans cette note.

Veillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma haute considération.

J. Beck

S. E.

Monsieur Maxime de Stoutz
Envoyé Extraordinaire et Ministre
Plénipotentiaire de Suisse
à Varsovie.

634.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 grudnia 1936 r.

o zasadach podziału nadwyżki kontyngentu wewnętrznego cukru.

Na podstawie art. 3 ust. (3) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 548) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się następujące zasady corocznego podziału w okresach kampanijnych 1937/38 — 1941/42 nadwyżki ogólnego kontyngentu wewnętrznego cukru:

1) w okresie kampanijnym 1937/38 nadwyżka zostanie podzielona w następujący sposób:

a) 5% nadwyżki przeznaczy Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu według swobodnego uznania na uzupełnienie kontyngentów wewnętrznych poszczególnych rejonów i cukrowni w celu uwzględnienia interesów specjalnych grup rolników;

b) z pozostałej ilości otrzymają cukrownie, zaliczone w okresie kampanijnym 1936/37 do rejonów produkcji wielocukrownianych i jednocukrownianych, wyrównanie ich kontyngentów wewnętrznych do 45.000 q, przy czym przydział kontyngentu na ten cel wraz z kontyngentem wewnętrznym z okresu kampanijnego 1936/37 nie może przekraczać 60% kampanijnej zdolności produkcyjnej danej cukrowni (§ 3 ust (1) i (2));

c) dalsza pozostałość nadwyżki będzie obrócona:

aa) w połowie na podniesienie stopnia wykorzystania kampanijnej zdolności produkcyjnej cukrowni drogą podziału tej części nadwyżki stosunkowo do liczb odpowiadających różnicy pomiędzy kampanijną zdolnością produkcyjną poszczególnych cukrowni, a stopniem wykorzystania tej zdolności produkcyjnej;

bb) w połowie zaś na przydziały dla wszystkich cukrowni stosunkowo do ich kontyngentów wewnętrznych z poprzedniego okresu kampanijnego;

2) w okresach kampanijnych 1938/39, 1939/40, 1940/41 i 1941/42 nadwyżka ogólnego kontyngentu wewnętrznego cukru będzie dzielona, jak następuje:

a) 10% tej nadwyżki będzie dzielone według zasad określonych w pkt 1) lit. a);

b) 20% przeznaczy Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu na przydziały budowanych w okresie kampanijnym 1938/39 i następnym lub na przydziały uzupełniające dla cukrowni posiadających kontyngent wewnętrzny niższy od poziomu, jaki w tym celu ustali Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu;

c) pozostałe 70% nadwyżki kontyngentu wewnętrznego rozdziela się w następujący sposób:

aa) w połowie — na cele i według zasad określonych w pkt 1) lit. c) lit. aa);

bb) w połowie zaś — na cele i według zasad określonych w pkt 1) lit. c) lit. bb);

cc) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu może określać corocznie najwyższy stopień wykorzystania kampanijnej zdolności produkcyjnej, jaki nie powinien być przekroczony przy rozdziale pomiędzy cukrownie 70% nadwyżki kontyngentu wewnętrznego według przepisów lit. c) niniejszego punktu.

§ 2. (1) Cukrownie, które otrzymają wyrównanie kontyngentu według przepisów § 1 pkt 1) lit. b), nie uczestniczą w przydziałach wynikających z przepisów § 1 pkt 1) lit. c).

(2) Gdyby natomiast przydziały, wynikające z ogólnego podnoszenia stopnia wykorzystania kampanijnej zdolności produkcyjnej oraz z podziału części nadwyżki stosunkowo do kontyngentów wewnętrznych poprzedniego okresu kampanijnego, okazały się korzystniejsze dla cukrowni, o których mowa w ust. (1), aniżeli wyrównanie ich kontyngentów do wysokości 45.000 q, należy stosować do tych cukrowni tę spośród powyższych dwu zasad podziału nadwyżki, która daje im wyższy kontyngent.

§ 3. (1) Kampanijną zdolność produkcyjną poszczególnych cukrowni w rozumieniu rozporządzenia

niniejszego stanowi osiemdziesięciokrotna najwyższa przeciętna produkcja dobową osiągnięta w ciągu kampanij 1931/32 — 1935/36.

(2) Zdolność produkcyjną cukrowni, która przejęła w następstwie fuzji, poczynając od okresu kampanijnego 1936/37, część lub całość kontyngentu wewnętrznego innej cukrowni, oblicza się łącznie ze zdolnością produkcyjną cukrowni sfuzjonowanej w stosunku do przejętego udziału w kontyngencie wewnętrznym. Przepis ten nie ma zastosowania w odniesieniu do cukrowni unieruchomionych przed okresem kampanijnym 1936/37.

(3) Stopień wykorzystania zdolności produkcyjnej w myśl przepisów rozporządzenia niniejszego będzie określany według wysokości kontyngentu wewnętrznego danej cukrowni w ostatnim okresie kampanijnym.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

635.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 listopada 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o uzupełnieniu taryfy celnej wywozowej.

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. W taryfie celnej wywozowej zawartej w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 873), wprowadza się zmiany następujące:

1) Ustanawia się nową pozycję 42 w następującym brzmieniu:

„42. Obręcze wiklinowe okorowane i nieokorowane zł 20.—
od 100 kg”.

2) Wprowadza się uwagę 4 do grupy V w brzmieniu następującym:

„4. Obręcze wiklinowe okorowane i nieokorowane, wywożone na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu bez cła”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 14 dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

636.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 grudnia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o rejonach produkcji oraz o kontyngencie wewnętrznym i zapasie cukru na okres kampanijny 1937/38.

Na podstawie art. art. 1, 2, 3, 4, 5, 8 i 20 ust. 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i bu raczanej (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 548) oraz zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1936 r. o zasadach podziału nadwyżki kontyngentu wewnętrznego cukru (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 634) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyznacza się na czas od dnia 1 października 1937 r. do dnia 30 września 1938 r. ogólny kontyngent wewnętrzny w ilości 3.750.000 q cukru białego.

§ 2. Ustala się na okres kampanijny 1937/38 rejon produkcji oraz zalicza się cukrownie na tenże okres do poszczególnych rejonów według załącznika do rozporządzenia niniejszego.

§ 3. Z rozdziału ogólnego kontyngentu wewnętrznego, wymienionego w § 1, otrzymują rejon produkcji kontyngenty rejonowe na okres kampanijny 1937/38 w wysokości podanej w rubryce 4 załącznika do rozporządzenia niniejszego, z kontyngentów zaś rejonowych cukrownie otrzymują prowizoryczny przydział kontyngentu wewnętrznego na okres kampanijny 1937/38 w ilościach podanych w rubryce 5 tegoż załącznika.

§ 4. Określa się na czas od 1 października 1937 r. do 30 września 1938 r. wysokość zapasu cukru, który cukrownie obowiązane będą zatrzymywać w swych magazynach, na 10% kontyngentów wewnętrznych poszczególnych cukrowni w tymże okresie.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*